

NAJ NAS VODIJO MODRI!

FRANCI FELTRIN

Ne vem, zakaj se večina prebivalcev Slovenije po trindvajsetih letih življenja v samostojni in demokratični državi prepušča nostalgiji preteklih časov in s skepto zre v našo skupno prihodnost. Ne mislim na politično, pač pa na prihodnost nas, ki moramo biti up našim sinovom in hčeram. Ne glede na politične viharje je Slovenija naša edina domovina. Kamorkoli bi ali bomo odšli, smo in bomo za vedno samo tujci.

Sedanja politična oblast, ki nam greni življenje, bo čez dve leti ali pa še prej odšla v pozabo. Države Slovenije nismo ustanovili za en sam politični mandat. Na plebiscitu 26. decembra leta 1990 smo se odločili, da hočemo svojo državo za nas in za naše potomce in da uresničimo tisočletne sanje naših prednikov. Zato smo jo, Slovenijo namreč, ob rojstvu okrasili s simbolom zastave, v kateri so ponazorjene lepote dežele in ne politikov.

Ko sem se na praznik dneva samostojnosti in enotnosti (tega v resnici v političnih vrstah tudi leta 1990, še manj pa 1991, ni bilo) sprehajal po naši bližnji in širši okolici bivanja, ki šteje 18 tisoč prebivalcev, sem naštel manj kot trideset zastav, ki so s ponosom krasila pročelja hiš. Pri tem sem presenečeno ugotovil, da jih ni bilo na tujih trgovskih središčih, ki jim je država Slovenija na stečaj odprla vrata. In ne na pročeljih tistih, ki jim je slovenska država dala možnosti boljšega življenja, in tudi ne tistih, ki so si bogastvo nepošteno nagrabili (npr. Viator-Vektor). Tudi na tistih blokovskih pročeljih ne, kjer so stanovalci po Jazbinskovem zakonu za drobiž odkupili stanovanja.

Slovenci bi se morali zavedati, da zastave ne obešamo politikom v čast, pač pa v čast in slavo domovini. Naši lepi deželi. Tako jo vidijo številni tujci. Mladi, ki vse bolj tarnajo v brezdelju, ne vedo, da je Slovenija, ob vsej finančni stiski še vedno ena najbolj socialnih držav za šolajočo mladino. Naj premislijo, kaj vse jim nudi. Ko sem se pogovarjal s tujimi študenti, te nehvaležnosti niso razumeli. V času naše mladosti o teh socialnih privilegijih še sanjati nismo smeli. To je preteklost in misel nanjo ne sme kvariti naše sedanosti.

Zavedati se moramo, da več kot bomo zahtevali od državne politike, bolj bo segala po davčnih obremenitvah, da bo zadostila našim zahtevam in da jo bomo ponovno postavili (izvolili) na oblast. Niso problem samo politiki, pač pa v veliki meri vladni in državni, poudarjam državni, in ne javni uslužbenci.

Ni bilo slišati, da bi se slabi vladni svetovalci, politični in gospodarski strategji ali vodilni kadri v bankah ter drugih gospodarskih področjih odpovedali visokim privilegijem in tudi plačam ter si tako del krivde za današnje stanje naložili na ramena svoje nesposobnosti.

Prav zadnje mesece lahko dnevno beremo in poslušamo, koliko bi za pokradeni denar imeli več za zdravstvo, šolstvo itd. Tajkuni niso kradli na račun šolstva, zdravstva itd., pač pa na račun zaposlenih. Še posebno tistih, ki jim delodajalec ni izplačal zasluženega denarja. Žal so bila to velikokrat tudi podjetja delno ali v celoti v državni lasti. Sedanja vlada je njihov zapitek zakonsko naložila vsem nam. Organi pregona še niso vprašali, kam so vodilni odnesli denar, ki smo ga zaupali bankam in gospodarstvu.

Vsemu navkljub si natočimo čaše in nazdravimo letu 2014, da naj bo leto miru in ljubezni med vsemi. Naj se nam uresničuje upi in želje, ki smo jih izžarevali pred 23 leti. Med politiki naj zavlada duh takratnih politikov, ki so nam osamosvojili Slovenijo.

(Časnik.si)

Kaj čaka Slovenijo v 2014?

V letu, ki je pred nami, čaka Slovenijo konsolidacija javnih financ in bančnega sistema, pomoč gospodarstvu, privatizacija državnih podjetij. Začel bo veljati nepremičninski zakon, končalo pa naj bi se padanje bruto domače proizvodnje BDP (ali »po naše« PBI).

Na političnem parketu bo v letu 2014 kar pestro. Obeta se imenovanje najmanj **dveh novih ministrov**; za gospodarski razvoj in tehnologijo ter za zdravje. Menjava ministrskih resorjev za zdaj ostaja odprta. Vlado čaka kar nekaj zahtevnih projektov. Med drugim ne bodo mogli mimo ukrepov za vzdržnost financiranja javne zdravstvene blagajne, od novega ministra pa se pričakuje tudi priprava zdravstvene reforme.

Z novim letom je Slovenija dobila davek na nepremičnine, ki bo nadomestil več dosedanjih dajatev od nepremičnega premoženja. V začetku leta bodo potekali administrativni postopki za obračun davka, a zakon bo moral prestati še presojo ustavnosti na ustavnem sodišču, ki lahko tudi zadrži njegovo izvajanje. V prvem četrtletju je pričako-

vati sprejem zakona o Slovenskem državnem holdingu, ki naj bi nato postopoma tudi s sprejemom strategije za upravljanje državnih naložb zaživel v praksi.

Že v prvem polletju bi se utegnili zaključiti dva pomembna postopka privatizacije iz paketa državnih naložb za prodajo. Nova lastnika bi tako lahko po nekaterih ocenah dobila Telekom Slovenije in Aerodrom Ljubljana. Interes za obe podjetji naj bi bil velik, med interesenti pa se omenjajo finančni in strateški vlagatelji iz Evrope ter tudi zunaj nje.

Skozi vse leto je pričakovati zgodbe o sanaciji in prestrukturiranju prezadolženih podjetij, pri katerih bodo poleg obstoječih lastnikov ključno vlogo igrale banke, pa tudi Družba za upravljanje terjatev bank. V praksi se bo pokazala tudi učinkovitost zadnjih sprememb insolvenčne zakonodaje. Do aprila bo v več fazah potekal prenos preostalih slabih terjatev iz NLB in NKBM ter tudi iz Abanke. Prenosi iz Abanke se bodo začeli, ko bo ta oblikovala načrt prestrukturiranja in dobila soglasje Evropske komisije.

Na bančnem področju mora na

podlagi rezultatov pregledov bank pet bančnih ustanov, ki države še niso zaprosile za izvedbo ukrepov, do konca junija predstaviti načrte za kapitalsko krepitev. Če jim tega ne bo uspelo storiti, je vsaj v kakšnem od teh primerov pričakovati državno pomoč. Gre za Gorenjsko banko, Banko Celje, Unicredit, Raiffeisen in Hypo Alpe Adria.

V novem letu bodo v ospredju tudi ukrepi za boljše pobiranje davkov in boj proti sivi ekonomiji (v Argentini uporabljamo izraz »črna ekonomija«). V začetku leta naj bi zaživela nova finančna uprava, ki bo združevala davčno in carinsko upravo. Nadaljevali naj bi se okrepljeni postopki davčnega nadzora po različnih dejavnostih, po 31. 3. pa se bodo predvidoma uveljavili tudi zadnji vladni ukrepi na področju pobiranja davkov.

Veljati naj bi začela tudi zakona o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno ter o inšpekciji dela, katerih cilj je omejiti sivo ekonomijo na trgu dela. Z novelo zakona o davčnem postopku se bo država s 70-odstotno obdavčitvijo lotila tudi neprijavljenih dohodkov.

VTISI IZ SLOVENIJE

Tuj jezik - družinski jezik

(Od našega dopisnika)

Spomnim se, s kakšnim občudovanjem sem gledal na starše tujce – Argentine, ki so dopuščali, da so se njihovi otroci naučili slovenščine; redki so se je tudi sami naučili.

V Ljubljani je na cestah slišati veliko tujih govoric, veliko več kot po buenosaireških. Od tistih, ki se govorijo v južnih republikah »bivše Juge«, do angleščine, francoščine in tudi kastiljščine. Ali so to domači govorci ali priučeni, bi težko znal razločiti. Kar se angleščine tiče, razločim le, če se je je priučil špansko govoreči. (Kadar on govori, mi je njegova angleščina razumljiva, drugače pa zelo težko ...)

Vsake toliko se zasliši tudi kastiljščina. Takrat se začne ugibanje, iz katerega dela španskega sveta prihaja; iz katerega dela Španije, Južne Amerike.

Pred dobrim tednom zasliši Miriam v nakupovalnem centru, kako se oče pogovarja s hčerkico – v kastiljščini. Zvenelo je domače, po argentinsko. Seveda jo je sla po vedenju gnala, da je tega očeta nagovorila, od kod in kako. Ugotovila je, da je to Slovenec – po *jus sanguini* in *jus soli*. Da je pa poročen z Lučko, Slovenko po *jus sanguini*, rojeno v Buenos Airesu, ki se je preselila v Slovenijo in diplomirala kot učiteljica slovenskega in španskega jezika. Po njeni zaslugi je družinica sprejela kastiljščino za svoj pogovorni jezik.

Ko pomislim na primere na obeh straneh oceana se potem vprašam, kje je razlog, bistvo zadeve, da nekdo dopusti, da se doma, v krogu družine, pogovarja v za okolje tujem, drugačnem jeziku. In da nekdo, ki ni domači govorec, privzame tuj jezik v svoj intimni družinski krog. Je razlog v trgovskih, državnih, nacionalnih interesih? Če bi šlo za potne liste, potem bi z lahkoto našel razlog. Tako pa ne najdem druge rešitve, kot da si sposodim besede sv. Pavla, ki v svojem pismu Korinčanom med drugim pravi, da je ljubezen dobrotljiva, da vse prenaša, da nikoli ne mine.

Ne, nisem naiven.

Med najlepšimi na svetu

Ameriški spletni portal USA Today je uvrstil cerkev Marije Kraljice na Blejskem otoku med 45 najlepših cerkva na svetu. V članku je sicer objavljena le fotogalerija slik najlepših cerkva, blejska pa se pojavi kot prva v tem seznamu.

Izkopanine kažejo, da je krščanska cerkvica (kapela) na otoku eden izmed prvih bogoslužnih prostorov (8. stoletje, čas pokristjanjevanja) na slovenskem ozemlju, čeprav jo pisni viri omenjajo šele leta 1185. Izkopani temelji govore o vsaj šestih cerkvah na tem kraju.

Cerkev je bila od leta 1004 pod patronatom briksenških škofov z majhnimi izjemami do leta 1688, ko je prešla pod ljubljansko škofijo. Sedanja božjepotna cerkev v baročni predelavi je iz leta 1698 in ima nekaj gotskih prvin, gotski prezbiterij z odkritimi freskami. V letu 1666 so prizidali lopo, v letu 1655 stopnice do pristana s kapelico.

Freske v prezbiteriju datirajo v čas okoli leta 1470. Ohranjeni prizori na severni strani prikazujejo: oznanjenje materi Ani, srečanje Joahima in Ane pri Zlatih vratih, Marija v templju, evharistični Kristus v spremstvu dveh angelov z orodji trpljenja. Na južni steni so freske: Marijino obiskanje, Jezusovo rojstvo, obrezovanje, delno ohranjeni freski darovanja v templju in Marijinega kronanja.

Ohranjen je gotski Marijin kip iz 15. stoletja. Glavni baročni oltar iz leta 1474 je vrh rezbarske umetnosti tistega časa: v niši je Marijin kip, ob niši cesar sv. Henrik II. in žena sv. Kunigunda. Stranski oltarji iz leta 1699 so iz črnega marmorja z intarzijami, izdelal jih je Mihael Kuss iz Ljubljane. Sočasno so nastale slike za te oltarje: sv. Marija Magdalena (njen je tudi baročni prostostojeci kip pred cerkvijo); sv. Blaž, sv. Ana (Layerjevo delo), kipi so delo Valentina Vrbnika. Izdelal je tudi angele na severnih stranskih oltarjih. V cerkvi je »zvon želja« iz leta 1534, ulit v Padovi. Tudi zvonik, ki stoji posebej, je doživel več prezidav, v njem pa so trije zvonovi. Bogoslužje in romarska dejavnost se po letu 1990 ponovno opravlja.

Meddobje I-IV, 2013

Zaključujemo delovanje Slovenske kulturne akcije v letu 2013 s predstavitev Meddobja št. I-IV našim zvestim bralcem. Letna revija Slovenske kulturne akcije vsebuje nad 130 strani izbranega, bogatega in zanimivega branja, ki nam razkriva paletu človekovega delovanja na najrazličnejših področjih kulturnega udejstvovanja. Avtorji prispevkov predstavljajo različne slovenske generacije in prispevki so sad ustvarjalnosti ali pa preučevanja pisateljev, raziskovalcev, pesnikov in umetnikov, ki bivajo v različnih mestih - od Tokia do Dunaja - od Buenos Airesa do Ljubljane preko Trsta in Nove Gorice.

Pesmi nam posredujejo iz Slovenije **prof. Miriam Jereb Batagelj** »Utrip«; iz Japonske nas obdara dr. **Vladimir Kos** z dvema kompozicijama »Zdaj« in »Japonski tanka«; iz Buenos Airesa pa nas ponovno prese- neča s kvalitetno stvaritvijo **lic. Bine Magister** »Objemanje – objemi«.

Kot je bilo omenjeno na vabilu za literarni natečaj proze SKA 2013 pod imenom »Literarni navdih v novem svetu«, smo objavili prispevke nagra- jencev. Prvo nagrado je nesporno zaslužil naš stalni dunajski sodelavec **Lev Detela** s kratko prozo »Zadnja igra«. Vsebinsko in literarno je odlično zgrajena zgodba, ki nam simbolično prikaže zadnje življenjsko igr - morda zadnje obdobje človeko- vega življenja, ko gre vse v zaton - osebne fizične sposobnosti in eks- istencialistične krize, ko se človek skoraj obupan oklepa vsega, kar je mladega, lepega ... že nedosegljivega. Objavljena je tudi zgodba, ki je izšla izpod peresa **Gregorja Papeža** »Pueblo al sur«. Spis smo objavili v izvornem jeziku - to je v kastilj- ščini. V tej zgodbi so zametki nove vrste zdomske literature: opis argen- tinske stvarnosti, zapletena proble- matika sedanjega sveta med tradicijo in gospodarsko liberalnim mišljenjem, vedno pa je vsaj eden izmed akterjev slovenskega porekla - v tem primeru pod priimkom Kozamurnik. Tretja nagrajena črtica je sad spominov. Avtor nam v jasnih in kratkih obrisih prikaže realistično zgodbo pred- nikov oz. primorske izseljenke med krizno dobo med obema svetovnima vojnama. Nit življenja mlade prota- gonistke nas povede iz Primorske v Buenos Aires. Izvirnik je bil napisan

v kastiljščini. **Fernando Leskovec** je avtor te slikovite črtice z naslovom »S kovčekom – pa tudi s skrinjo«. Pesnica **Veronika Antonič** je izvirnik prevedla v slovenščino.

Od proze preidemo k literatom; argentinska pisateljica slovenskih korenin po očetovi strani **Alejandra Laurencic** nas pospremi v lastne spomine, ko je bila v letu 2009 pova- bljena v Vilenico in je imela prilo- žnost, da se je skupaj z drugimi sode- lavci tega festivala srečala s pisate- ljem **Borisom Pahorjem**. Odličan način pripovedovanja tega snidenja, opis pletenja tančice vseh občutkov: tesnoba, veselje, tržaško ozračje, občudovanje, pojav fantomov iz preteklosti zadobi poseben poudarek, morda prav ob dejstvu, da je bil oče pisateljice tudi Tržačan - kar v prozni ustvarjalci sproži v domišljiji neke vrste življenjsko vzporednico med očetom Laurenčičem in Borisom Pahorjem. Spis je avtorica prebrala na slovesnosti na čast **Borisu Pahorju**, ki ga je organiziralo slovensko vele- poslaništvo v Argentini. Besedilo je prevedel urednik Meddobja Tone Mizerit.

Docentka **dr. Danila Zuljan Kumar**, raziskovalka postaje ZRC- SAZU v Novi Gorici pa nam razširi naša obzorja s prispevkom »O slovenski identiteti«: razvoj slovenske identitete na nacionalni, regionalni in lokalni ravni, povezava identitete in jezika in nadvse zanimiva analiza razvojne stopnje slovenskega jezika. Nehote in vendar nekako v pove- zavi s tematiko identitete pa lahko uvrstimo analizo s področja glasbene zgodovine, ko nam **Adriana Sabo** predstavi svojo študijo »Skladatelji slovenskega rodu v Srbiji«. Izredno zanimiv članek nam prikaže glasbeni vpliv štirih slovenskih skladateljev, in to v različnih zgodovinskih obdobjih: Davorina Jenka (1835–1914), Miho- vila Logarja (1902–1998), Zlatana Vauda (1923–2010) in Anico Sabo (1954). Zadnja je sodobna skladate- ljica in teoretičarka slovenskega rodu, rojena v Beogradu, ki svojo kariero, tako kot so to počeli njeni trije pred- niki, gradi predvsem v Srbiji. Pri tej teoretični analizi avtorica poudarja, da pomembni avtorji so bili izbrani na podlagi njihovega porekla, kljub temu da za nekatere med njimi ne moremo z gotovostjo trditi, kako so se poču- tili glede narodne pripa- dnosti. Avtorica eseja nam prikaže do sedaj nepoznani svet z glas- benega področja, okoli- ščine vsakega avtorja, njegove ideale, kompo- zicije, kulturno in druž- beno udejstvovanje v razburkanih obdobjih zgodovine.

Prispevek **dr. Andreja Finka**, odvetnika in stro- kovnjaka na področju mednarodnega prava, pa nam nudi podrobno analizo ob 200-letnici Napoleonevega vdora v Rusijo - predvsem z vojaškega in strateškega vidika. Svoja razmišljanja zaključuje z vpogledom na posledice Napole- onovega imperializma na latinsko Ameriko in na dogodke v Sloveniji (Emonski provinci).

Diplomska naloga **Marka Cukjatija** (predlo- žena l. 1983) nas v

branju ponovno popelje na ameriška tla, in sicer na več kot 40 straneh opisuje bogato, natančno, pregledno analizo pod naslovom »Jezujske redukcije v Južni Ameriki«. Gradivo, ki ga spremljajo skice in fotogra- fije, nam približa jezujsko zgodo- vinsko stvarnost v Južni Ameriki, in to ravno v letu, ko je bil za papeža izvoljen prvi jezuit in prvi Latinoame- ričan. Tematika ima vrsto podtem: nastanek jezujskih misijonov, različna obdobja, vpadi bandeirantov, borbe med Španijo in Portugalsko na ameri- ških tleh, notranja organizacija misi- jonov, šole, likovne umetnosti, gradnja cerkva, glasba, tisk, navade ter končno zaton ter vzroki izгона jezuit- skega reda v Evropi in v Južni Ameriki.

Dr. Andrej Fink pa je tudi avtor drugega prispevka, ki ga je prebral v Državnem zboru 4. julija 2013 z naslovom »Slika slovenstva in zdomske odslikave«. V pojasnitev pojma odsli- kava je avtor zapisal: »Pri odslikavah slovenstva gre torej za dve stvarnosti: ena je slovenstvo samo kot izhodišče, druga pa je njena odslikava. Slika naj bi torej bila matica, odslikava te slike in nje odsev je pa njen zdomski del.« V luči te definicije **dr. Andrej Fink** bralcem predstavi, kakšna je rutinska slika zdomca, ki pa nujno potre- buje neko referenčno točko. Tako središče naj bi bila matična domo- vina. Nagovor kliče k večjemu medse- bojnemu spoznavanju vseh sloven- skih skupnosti - če ga ni, naj bi to bil dokaz, da med Slovenci v eni ali drugi geografski stvarnosti ni dovolj živa medsebojna zavest.

Naš dragi član literarnega odseka jezuit **dr. Vladimir Kos** je letos praznoval biserno mašo. V poklon objavljamo v tej številki dva prispevka **Leva Detela**. Naš dunajski sode- lavec nam v strnjениh stavkih pose- duje poročilo o tem, kako je pote- kalo slavje na čast pesniku iz Tokia v Dravljah 15. septembra letos. V drugem prispevku pa **Detela**, ki je bil povabljen na to proslavo in je tam predaval, razčleni pesemski svet **Vladimirja Kosa**, prepojen z religio- znim navdihom in posebno poetično mistiko. Detelova analiza je sistema- tična, a tudi poetična. Poklon pesniku iz dežele sladkih češenj pod goro Fudži pa se dopolni z intervjujem na vprašanja **dr. Katice Cukjati**.

V tem Meddobju je prisotna tudi globoka ustvarjalna in pričevalna moč dveh slik **Ivana Bukovca** (likovna priloga), ki sta krasili »pahljačo barv in tematik« v sanmartinskem domu v retrospektivni razstavi v mesecu oktobru. Oljnata slika nosi naslov »V spomin na Baro Remec«; akvarel pa je del zadnje, še nedokončane zbirke »Resnica prihaja na dan« z imenom »Resnica odrešuje«.

Kakovost celotne izdaje, kriterij pri izbiri gradiva Meddobja pa sta zasluga glavnega urednika časnikarja **Toneta Mizerita**. Korektore in lektoriranje so bili na skrbi prof. Metke Mizerit; za oblikovanje revije in izbiro barve platnic je kot že vrsto let poskr- bel **Monika Urbanija Koprivnikar**. Meddobje je tiskala **Editorial Baraga** v Lanusu in na tem mestu gre zahvala razumevanju in veliki odgovornosti vodju podjetja **Janku Barletu**.

Revija Meddobje izhaja s sofinan- ciranjem **Ministrstva za Slovence v zamejstvu in po svetu**. Zahva- ljujemo se še prav posebno vsem tistim, ki so s prostovoljnimi delom in gmotno pomočjo omogočili izid revije Meddobje.

K. C.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

STONE MIZERIT

Poletje je res vroče. Pa ne samo klima, ko občutje skače do 40 stopinj Celzija in še čez. Predvsem je vroče v politiki in gospo- darstvu, saj že računajo, da bo januarska inflacija posta- vila nov rekord v obdobju kirchnerizma.

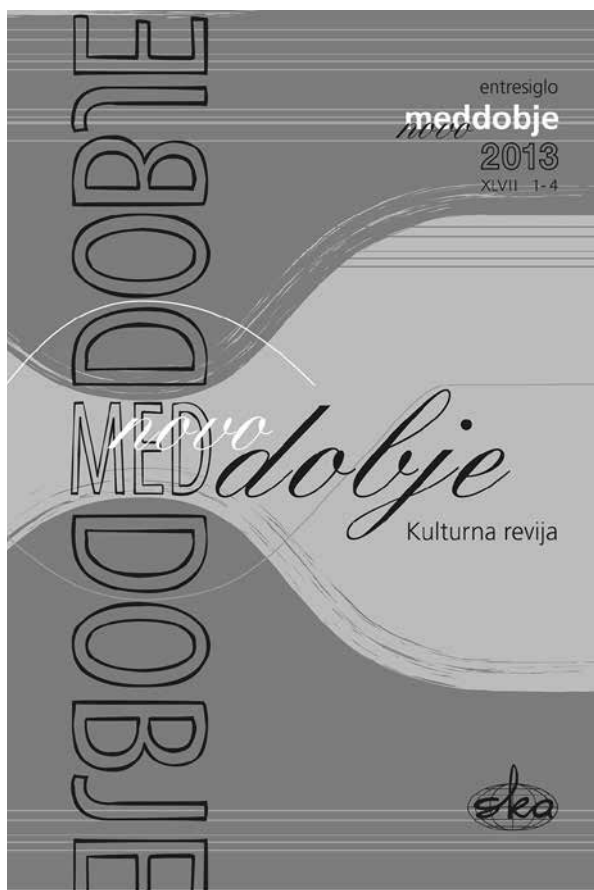
Saj ne vedo, kaj delajo

... A ni, da bi jim odpus- tili. Vsaka vlada bi morala vedeti, kateri so najboljši ukrepi, da reši konkretne težave družbe. Vsak dan pa se lahko prepri- čamo, da vlada ne ve, kaj bi naredila. Najbolj zani- mivo je, da je sama kriva za sedanje probleme. Se spomnite krize okoli leta 2000 in 2001? Potem ko smo se prebili iz zača- ranega kroga hiperinfla- cije, se rešili »Patakonov«, »Lekopov« in družbe, ko se je valuta uravnovesila, smo bolj prosto zadihali in upali, da je Argentina vendar stopila na pot napredka, blagostanja in resnega dela. Zadostovalo je, da je tedanji minister Lavagna (oče »argentinskega čudeža«) predlagal, naj se nekoliko ohladi gospodar- stvo, da ga je tedanji pred- sednik Kirchner odstavil, imenoval naslednje mini- stre, a sam prevzel krmilo gospodarstva. Sledile so vse napake, katerih posledice danes trpimo: zane- marjenje petrolejske dejav- nosti, subvencije energetske- mu sektorju, transportu in drugim dejavnostim, neodgovoren uvoz goriv, nadzor tuje valute, prikri- vanje inflacijskega razmaha ... V desetih letih sedanjega režima smo padli globoko, tako da zasedamo drugo mesto na lestvici svetovne inflacije. Celotni »plevel« (soja), ki ga je gospa pred- sednica zaničevala, a ki nas je dolgo let držal nad povr- šino, danes ne zadošča. A vlada vztraja pri ukrepih, ki so se že izkazali za neuspešne. Dogovarja se o maksimalnih cenah, ki nič ne pomagajo; zanika elek- trično krizo ali meče krivdo na levo in desno, le sama ne prizna svojih grehov; preganja tuji kapital, isto- časno ko vabi svet, naj investira v Argentini; nabija nove davke ... Politično ni nič boljše: zaprta je v avti- stično gledanje družbe, ne prizna nikomur pravice, da bi menil drugače. Še vedno se opira na 54% glasov, ki jih je prejela gospa pred- sednica, ne upošteva pa, da je na parlamentarnih volitvah prejela komaj 30%. Vsa uprizoritev odpr- tosti in dialoga, ki ga je po zadnjih volitvah predstavil šef kabineta Capitanich, se je razblinila v dveh tednih. Ni odprtosti, ni dialoga, ni »moje krivde«.

Oblast »piketerov«.

Kar je bilo v začetku orodje (orožje?) sindikalnih skupin za doseg različnih ugodnosti ali prepřeče- vanje različnih krivic, se je razpaslo v družbi kot gobe po dežju. Vsak drža- vljan si lasti pravico, da blokira cesto, železnico, da sežiga gume ali razbija po loncih in pokrovcih. Včasih so razlogi razumljivi, kot trije tedni brez elektrike in vode. A položaj je logična posledica stanja odsotnosti oblasti. Istočasno, ko vlada nastopa skoraj diktatorsko, se vedno bolj jasno vidi brezvladje. Naj bo gospa v vladni palači, v rezidenci v Olivosu, ali v vili v Cala- fate, nikjer ne dela »za narodov blagor«. Najbolj jasna in važna, čeprav prikrita vladna ofenziva se izvaja na sodnem področju, da prepreči kašne obsodbe zaradi korupcije, ki postaja vedno bolj vidna. Zato taka besnost, ko nevladno časopisje objavlja posa- mezne primere pove- zave med vladnimi funk- cionarji in privatniki, ki bi jih morali nadzirati. Zato napadi, ko časniki odkrijejo primere skritega plačevanja za »usluge«, ali nejasne pogodbe, ki kažejo nepravilno delo- vanje. V takem položaju je vsak, ki se čuti prizadetega, v stanju, da plane na cesto in si jo osvoji. Osem dni je bila blokirana avtocesta Illia, ena od treh najve- čjih vpadnic prestolnice. Le dvajset družin, ki so se čutile prizadete (da niso imele prav, je bilo jasno), je zapletlo življenje stoti- sočim ter povzročilo znatno škodo. Malenkosten primer, ki pa kaže, kako stvari pote- kajo v današnji Argentini.

Ni videti konca. Vlada skuša vzpostaviti vsaj nekaj reda. Temu je pripisati zadnje ukrepe, kot povi- šanje cen v transportu na področju Velikega Buenos Airesa (66%), podražitev bencina (10%) in priprava novih davkov. A ti ukrepi, ki naj bi pomagali k ureje- vanju državnih računov, istočasno povzročajo še hujšo inflacijo. Padamo tako vedno globlje v zača- rani krog, iz katerega se bo težko iztrgati. Opozicija opozarja na to nevar- nost, a ne nudi konkre- tnih predlogov. Res je, da bi jih vlada ne poslušala. A včasih se zdi, da opozicijski vodje (Macri, Massa, Scioli, Binner, Sanz), uživajo nad vladnimi spodrsiljaji. To je voda na njihov mlin, čeprav ob tem trpi narod, pred- vsem najbolj revni in priza- deti. Med sabo so sperti in si drug drugemu kradejo glasove. Ne pojavi pa se neka osebnost, ki bi pred- stavila vredno alternativo sedanjemu režimu. Po stari argentinski navadi še vedno čakamo na »kaudiža«, ki naj nas popelje čez Rdeče morje.

NAŠ DOM SAN JUSTO

Prišla je Luč, prišlo je Življenje

Sreda, 25. decembra 2013, je zbrala sanjuške rojake malo pred osmo uro v stolni cerkvi, da bi se kljub vročini, ki ni nikakor odnehala, udeležili slovesne božične svete maše. Cerkev je bila polna vernikov, ki so se

Zastor se je odprl in že so se prepletale poezije in pesmi ter nas v trenutku popeljale na najčudovitejši dogodek. S skupim petjem Svete noči iz grl vseh prisotnih se je na odru zaključil prizor in sledil skupni zajtrk.

odzvali povabilu: »Kristus se nam je rodil, pridite, molimo.«

Mašni obred na dan, ko se nam je nebeški Kralj rodil iz Device, je opravil delegat in krajevni župnik dr. Jure Rode. Na koro so nas pevci Mešana nega pevskega zbora San Justo pod vodstvom pevovodkinje prof. Andrejke Selan Vombergar prevzeli s petjem, ki je slovesnost še povečalo.

Z radostjo v srcu ob Odršenikovem rojstvu smo si po končani sveti maši blagoslovljen božič voščili pred stolnico in

v Našem domu, kjer je kmalu pričel odrski prikaz božične noči. Vsem prisotnim so za praznike voščili predstavniki krajevnih organizacij: predsednica Doma Mici Malavašič, ki je prebrala tudi želje predsednice krajevnih ZSMŽ Nežke Kržišnik, voditeljica Balantičeve šole Irena Poglajen, v imenu mladine Uršula Urbančič, za mladce in mladenke sta voščila Milena Zupanc in Matej Urbančič ter za folklorno skupino Mladika Katerina Javoršek.

V sveti božični noči se je v Betlehemske hlevčku rodil Zveličar. S ponižnim srcem so pastirji hiteli k Njemu, da bi ga slavili in hvalili ...

Da ne bi prezrili dela, ki je pomnilo pravi užitek v Domu, naj omenim nekatere sodelujoče. Na odru so poezije podali: Klavdija Belič, Sonja Miklič, Leila Erjavec, Danilo Bonino, Aleks Puntar, Vanči Štrubelj in Sebastjan Žgajnar. Letošnje sveto družino so sestavili Andrej Grilj, Veronika

Vombergar ter mali Damijan, sestric Cecilija in Magdalena sta kot angelčki varovali Deteta, brat Martin pa je kot pastirček skrbno čuval čredo. Pri končni božični sliki so sodelovali še angelčka (Anne Sophie Indihar ter Viktorija Radoš) ter pastirji in pastirice (Gabrijela Malovrh, Mauro Tundis, Anika Urbančič, Danilo Žgajnar). Prepevali so pevci otroškega pevskega zbora Balantičeve šole (vodita Kristina Šenk in Veronika Malovrh) ter Mešana nega pevskega zbora (vodi prof. Andrejka Selan Vombergar). Režijo božične akademije je imel na skrbi Toni Rovani.

Med drugimi pa so svoj delež za lepši potek programa v dvorani doprinesli še: napovedovalka Lučka Marinčič, vezno besedilo je napisala Erika Poglajen, za sceno je skrbel Tone Oblak, prostor pa pripravil Klavdij Selan in možje ND; zamisel in kostumi so bili delo kulturne referentke Mirjam Oblak; pri maskiranju so sodelovali Veronika Malovrh, Gizela Potočnik in Magdalena Oblak; glavna skrb pri lučeh in zvoku je slonela na Eriku Oblaku in Luku Štrublju. Hvala vsem, ki ste obogatili mizo z okusnimi poticami in skrbeli za pripravo, postrežbo ter pospravo skupnega zajtrka.

Božič je prava priložnost, da se odpremo in dovolimo, da se Bog rodi v naših srcih in utrdi ter poglobi našo vero. Dovolimo, da nas Luč napolni, osvetli in odreši. Nato pa jo ponosimo v svet.

Marta Petelin

ZBOR SAN MARTIN

»Na poti do božiča«

Pod tem imenom je slovenski pevski zbor iz San Martina nastopil v cerkvi sv. Izidorja v okraju Saavedra mesta Buenos Aires in posredoval prisotnim adventno občutje.

Bil je prvi dan meseca decembra; prelep nedeljski popoldan, poln sonca, ob aveniji z zelenim ravnikom in vse okrašeno z modro cvetočimi drevesi. Vse to je dajalo poseben poudarek lepi cerkvi sv. Izidorja, kjer je bil napovedan koncert, in to že drugič na istem kraju. Zato je že mnogo župljanov pričakovalo ponovni nastop naših pevcev.

Ljudje so se že zgodaj zbirali na pločniku in na velikem stopnišču pred cerkvijo. Slišali smo pogovore v slovenščini in v španščini. Pozneje smo ugotovili, da je bila večina prisotnih tukajšnjega porekla in sicer iz okolice fare in tudi od drugod. Cerkev se je hitro napolnila in še nikoli nisem videl toliko občinstva kot tokrat. To potrjujem, ker z ženo obiskujeva v tej cerkvi razne koncerte, ki so vsaj enkrat na mesec in mnogokrat je udeležba zelo borna.

Akustika je veliko pripomogla k uspehu. Pogled na zbor pred oltarjem pod umetniško keramiko umetnika Soldija je pa bil edinstven.

S kratkim uvodom je ga. Lučka Marinček Kastelic predstavila zbor in že so napolnili oboke cerkve glasovi pevcev s pesmijo Mir in radost skladatelja G. F. Händla. Bila je mojstrsko izvedena in požela je močan aplavz.

S spretno povezavo je zbor nadaljeval s svojim izvajanjem. Aplavzi so bili vedno močnejši in proti koncu so ljudje ploskali kar stoje. Na prošnjo publike je zbor dodal še dve pesmi, zadnja pa je bila klasična Sveta noč, blažena noč, ki so jo zapeli v dveh jezikih. Prvo smo spremljali vsi rojaki v slovenščini, drugo pa je vsa publika na glas in stoje spremljala s petjem v španščini. Potem skoraj ni bilo konca s ploskanjem. Zbor si je to zaslužil s svojim ubranim izvajanjem. Prof. Lučka Marinček se je izkazala kot prvovrstna dirigentka in seveda kot izvedena voditeljica in poznavalka svoje stroke. To je tudi pokazal spored, ki je vseboval izvirne pesmi v več jezikih. Seveda gre pohvala tudi pevcem, ki so vse izvajali z veliko lahkoto in preciznostjo. Naj omenim tudi soliste, ki so veliko pripomogli k uspehu. To so bili Magda Žagar (sopran), Daniel Delich (tenor), Tone Podržaj (bariton) in Sebastian Skale (tenor).

Ko smo odhajali iz cerkve, se mi je zdelo, da pod oboki cerkve še vedno odmevajo blagodejni zvoki na poti proti božiču.

Mnogi so nas spraševali, kdaj bo zbor zopet nastopil v tej cerkvi. Ker ni bil omenjeno na začetku, dodajam sedaj naslov kraja: Parroquia San Isidro Labrador, Av. San Isidro 4630, Capital.

v. v.

MENDOZA

Obisk pri rojajkih v San Luisu

V življenju vsake pevske skupine so nastopi, gostovanja in potovanja zelo pomembni, posebno kadar pri zboru prevladuje mladina. Obisk rojakov v sosednji provinci San Luis je bil že dalj časa na programu. 12., 13. in 14. oktobra smo dočakali zanimiv dogodek. Poleg rojakov nas je v soboto, 12., pričakala skupina Coral del Alma. Skupaj smo sodelovali na letnem shodu pevskih zborov in istočasno na prvem praznovanju izseljencev – Encuentro de Comunidades.

Nastopile so številne folklorne skupine. Naš pevski zbor je na trgu Generala Pringlesa zapel slovenske in argentinske pesmi.

Zvečer smo imeli koncert v vladni palači. Sprejela nas je skupina Coral del Alma in Slovenci iz San Luisa. Snidenje z znanci in bivšimi pevci mendoškega zbora, ki so danes tam naseljeni, je bilo vsem v veselje. V prvem delu smo zapeli sledeče: Resonet, Pomlad, Večerni Ave, Dajte, dajte, Živijo, Slovenci; v drugem pa: Hanacpachap, Dulce Jesús mío, Se equivocó la paloma, Trabajos en la viña, Del prado vengo, Carnavalito quebradeño in Ščedrik. Poslušalci so uživali in ploskali ter izprosili več ponovitev in dodatnih pesmi. Večer smo končali s skupno večerjo.

V nedeljo, 13., je naš

zbor pel pri sv. maši v sanluisiški stolnici. Z rojaki smo obiskali tudi samostan sester in novi avdiovizualni muzej. Vodila nas je bivša pevka Claudia Čad. Skupno obujanje spominov je popestrilo obisk in poglobilo medsebojno povezavo.

Za uspešno gostovanje se iskreno zahvalimo gospema Marici in Stazi Mlinar Antón za vso organizacijo in naše uspešno bivanje v San Luisu. Posebna zahvala tudi Uradu vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu za finančno podporo, ki nam je omogočila obisk in srečanje z rojaki ob slovenski pesmi.

Slovenski mendoški pevski zbor

BRALI SMO

Svetnik s cigaro ali argentinski utrip

ŠKOF PETER ŠTUMPF

»Odloči se! Gremo!« me je prijazno povabil direktor Družine g. Tone Rode. »Gremo v Argentino.« »Ampak tam sem bil pred šestimi leti.« »Nič zato, Slovenci te čakajo!« »Pa grem,« sem si dejal. Tone pripravlja nekaj lepega. Bilo je več kot lepo. V novembru 2013 sem se pridružil skupini dvajsetih nadvse prijaznih Slovencev na dvanajstdnevno potovanje v Argentino. Namen moje poti je bil predvsem pastoralni. Pred šestimi leti sem se v Argentini naučil slovenstva, tokrat pa duha papeža Frančiška.

»PAPEŽEV NAJLJUBŠI SVETNIK«

Pred slovesnostjo svete birme v Lanusu sem za hip vstopil v cerkev Brezmadežne, da bi se duhovno pripravil na obred. Nad glavnim oltarjem visi slika, ki me je šokirala - na moli sedi mož s cigaro v ustih, oblečen kot kavboj. Župnika Jožeta, brata škofa Vinka Bokaliča, sem vprašal: »Kaj ta ‚vogrski kanas‘ (madžarski svinjski pastir, ki je znan po svojih kletvah) počne v cerkvi?« Župnik mi je dejal: »Ne

njegov nekdanji profesor, je pred mnogimi leti napovedal: »Boste videli, Bergoglio je tako sposoben, da bo nekoč spremenil svet!«

S PONOSOM O PAPEŽU

Mudilo se mi je na srečanje s slovenskimi duhovniki. Deset jih je prišlo v Slovensko hišo. Skupaj smo maševali in bili deležni gostoljubja bratov Vivod v njihovi restavraciji. Duhovniki so mi s ponosom pripovedovali o papežu Frančišku. Ob njem se čutijo svobodne. Bili so njegovi sodelavci v pastoralni. Njegov najbližji sodelavec je bil prelat. dr. Jure Rode, odgovorni za pastoralo Slovencev v Argentini in oficial cerkvenega sodišča v nadškofiji. Papež Frančišek je tudi slovenske duhovnike še kot nadškof navduševal za delo z revnimi. Njihovo delo cenita tudi g. Valentin Vivod, nekdanji in sedanjí slovenski veleposlanik v Argentini, g. Tomaž Mencin. Njunega gostoljubja sem bil v obilici deležen. Nista me pozabila spomniti, naj Cerkev na Slovenskem bdi, da bodo Slovenci v Argentini imeli tudi v prihodnje slovenske dušne pastirje. Od tega je v precejšnji meri odvisna njihova slovenska zavest.

DEKLICO ZOFIJO PRI ŽIVLJENJU OHRANJA MOLITEV

Posebno doživetje je bilo zame srečanje z birmanci. V Slovensko hišo je prišlo devetdeset otrok, sto osemdeset staršev, devetdeset botrov. Otroci govorijo slovensko, tudi zakonski partnerji argentinskega porekla. Vsi imajo urejen zakon. Pozanimal sem se, kdo jih uči verouk. Šokanten odgovor: starši doma. Moja dobrotna gostiteljica duhovnika, pri katerih sem stanoval, prelat dr. Jure Rode in Franc Cukjati, s sodelavci samo preverita znanje in birmance pripravita na prejem zakramenta. Preizkusil sem jih. Izvrstno! Trajalo je dve uri in nato so se nekateri pritožili: »Bilo je prekratko! Zakaj niste spraševanja podaljšali?« Podobno pritožbo so mi namenili po birmi v ukrajinski cerkvi, kjer je bilo navzočih dva tisoč ljudi, v zraku 33 stopinj, obred pa je trajal dve uri: »Zakaj ni trajalo dlje? Mi smo mislili, da bo birma vsaj tri ure!« Že tako nisem mogel priti k sebi zaradi zborovskega in ljudskega petja med mašo in že teden dni prej v Slomškovem domu. Mislim sem, da smo na Brezjah in ne v Argentini. Vsak birmanec je imel svojo podobico, tako kot pri nas novomašniki. Delili so jih sorodnikom in prijateljem po birmi, ponosni in hvaležni. Še posebej sem bil vesel, da je bila birmanka tudi enajstletna Zofija Petkovšek, ki ima gensko bolezen. Pred leti smo v mariborski metropoliji zanjo molili, da bi na priprošnje blaženega škofa Slomška ozdravela ali vsaj ostala pri življenju. Starši so prepričani, da deklica živi samo še zaradi naših molitev, kajti otroci umirajo za to boleznijo že zelo kmalu po rojstvu.

BLAGOSLOV NAMESTO STRELOV

Bil sem deležen tudi gostoljubne mize nekaterih. Opolnoči smo se poslovili od hiše, kjer so praznovali nekateri birmanci s sorodniki. Bil sem oblečen v škofovska oblačila. Hočem odpreti vrata avta, ko z veliko hitrostjo pridri kombi. Ustavi se vzporedno z menoj. V kombiju štirje možakarji. Pomislim: »Sedaj je konec, tile bodo streljali!« Že hočem dvigniti roke, ko zakričijo: »Škof, blagoslovite nas!« Hitro jih blagoslovim in jim dam rožni venec. Komaj so se zahvalili, že se gume posmodijo in kombi z veliko hitrostjo izgine v noč. S povišanim srčnim utripom premišlujem: »Vse to se je zgodilo samo v dvanajstih dneh. Kaj še bo, preden pridem v Slovenijo?«

KJE JE PRAVA SLOVENIJA?

Ko smo prišli iz Slovenije v domu San Justo poslušali, kako desetletni otroci na pamet citirajo Balantiča ali kako petletni otroci v Slomškovem domu pojejo slovensko in argentinsko himno, kako lepo dikcijo imajo mladi v igri Dve nevesti, potem res več ne veš, kje sploh prava Slovenija je! Ali je ta naša domovina bolj Slovenija kot tam daleč pod ekvatorjem? V Slovenski hiši so me voditelji slovenskih društev prosili, naj jim spregovorim o Prekmurju, o težavah Cerkev na Slovenskem, o tem, kako gledamo v Sloveniji na papeža Frančiška. Govoril sem jim iskreno o vsem, tudi o papežu, ki nas vse zavezuje h kulturnemu dialogu in skrbi za revne. S papežem je Peter postal Frančišek. Po srečanju mi je sestra nam vsem poznane osebnosti potožila: »Gospod, kaj naj naredimo, da ne bomo več argentinski Slovenci?« Začuden sem jo vprašal, kaj s tem misli. Priznala mi je, da jih boli, ker jih imajo mnogi v Sloveniji še vedno za izdajalce. Rekel sem ji: »Ostanite argentinski Slovenci! Vi ste vest Slovenije, ogledalo, ki nam zrcali podobo, kakšni bi morali biti v domovini. Če vi izginete,

G. JOŽE
RAZMIŠLJA

Spomin in opomin

To so spomini na škofa dr. Gregorija Rožmana, ki že počiva v svoji zemlji. Zahvaliti se moramo vsem, ki so to vrnitev omogočili. Več kot pol stoletja je ležal v tujini in končno je prejel svoj počitek v domači zemlji, v svoji stolni cerkvi.

V Ljubljani je bil škof od leta 1929 do 1945, potem pa do svoje smrti škof v tujini kot vsi ostali begunci.

Škofje so nasledniki apostolov, ki so šli po vsem takrat poznanim svetu in so učili Kristusov nauk. Tako je škof dr. Rožman vršil isto poslanstvo v cerkveni občini, ki je bila njegova ljubljanska škofija.

Čeprav je minilo več ko pol stoletja, odkar se z njim nismo mogli pogovarjati, ga ne smemo pozabiti.

V njegov spomin naj navedem vsaj tri dogodke iz njegovega življenja, ki govore o tem, kako je ljubil slovenski narod.

1. Iskreno je ljubil naše otroke in obiskoval svoje vernike. Prišel je pozdravit svoje prijatelje v Nevljah pri Kamniku. Med njimi je bil tudi moj oče, takratni učitelj prav tam. Spomnim se, kako rad je jedel rdeče jagode in jih šel z mojim mlajšim bratom tudi nabirat.

2. San Luis. Bili smo na kosilu. Tudi škof Rožman je bil z nami. Kot bogoslovci smo morali skrbeti za mize. Eden od bogoslovcev je prinesel juho in je po nerodnosti polil škofov črni talar. Za vse je bilo težko ozračje, škof pa je dejal: »No, za kelnarja pač ne boste.« In je bilo vse urejeno.

3. Škofijska palača v Ljubljani. Ker so mojega očeta zaprli Italijani, nisem imel nikogar, da bi ga prosil za nasvet. Moral sem se odločiti za eno od treh stvari: iti v nemško delovno silo, v partizane ali k domobrancem. In gospod škof mi je svetoval, rekoč: »Kar k domobrancem pojdi.« In sem šel.

Bil je oče dobrih nasvetov. Gledal je v prihodnost. Dobro je poznal voditelje in jim je zaupal. Veliki narodi so sicer odločili drugače in škof sam je moral v izgnanstvo.

Končno je prejel tudi plačilo. Če bi slovenski narod sledil njemu, bi ne zašel na napačno pot.

Tako je škof Rožman bil in je še kažipot vsem Slovincem.

gorje nam! Slovenija bi izgubila sebe!« Župnikoma Simonu Onušiču in Cirilu Murnu sem dejal: »Vidita, to je Slovenija, ki jo je imel Bog v mislih, ko je ustvarjal raj pod Triglavom.«

SPOMIN NA VELIKE PREKMURCE

Sled papeža Frančiška med argentinskimi Slovenci je močna. Vsak teden po telefonu papež pokliče nečakinjo Marijo Ines Narvaja Bergoglio, ki je poročena s polkovnikom Vladimirjem Voršičem. Njegovi starši, Mirjana, roj. Bajlec, in Vladimir Jurij Voršič so me obiskali v Slovenski hiši, ponosna sta na svojih pet otrok in številne vnuke. Mati Mirjana je polna otroških spominov iz Bogojine, kjer je bila doma. Domotožje ji lajša s pismi in telefonskimi pogovori bogojanski župnik, dr. Stanko Zver. Njen oče, advokat dr. Franc Bajlec, je prijateljaval z velikani Prekmurja: Jožetom Kleklom st., Ivanom Jeričem, bogojanskim župnikom Ivanom Bašem, božjim služabnikom Danijelom Halasom, salezijancem msgr. Jožetom Kerecem in končno s škofom dr. Jožetom Smejcem. Z družino se je moral umakniti v Argentino in v Murski Soboti pustiti novo hišo. V njej sem se rodil, kajti »ljudske oblasti« so jo spremenile v porodnišnico. Dr. Bajlec je župniku Ivanu Baši priporočil arhitekta Plečnika, da je v Bogojini zidal cerkev.

VEZ MED PAPEŽEM IN SLOVENCIM

Naveza papež Frančišek in Slovenci je nova sled božje previdnosti. Papež, argentinski ponos, povsod so njegove slike, v cerkvah, restavracijah, barih, na nogometnih igriščih - novost za ves svet. Vidim in berem, da si mnogi želijo velikih novosti v Cerkvi na Slovenskem. Če bo papež posadil na ljubljanski in mariborski škofovski sedež koga, ki bo obrnil Jezusovo slovensko barko proti Argentini - kako se bomo odzvali? Bomo zmogli to sprejeti? Bomo ob kapitanih? Kdo se bo povzpел na jambor, da razvije jadra? Laže je čepeti v varnem kotu in si misliti: »Naj dva umreta za ljudstvo, mi pa po starem naprej!« Nekaj argentinskega se bo zgodilo, to sem prepričan. Ali pa se že dogaja, mi pa ne zaznamo. »Rojaki v Argentini, mislite na nas, molite za nas, ne zapustite nas! Hvala, da sem lahko bil vsaj nekaj dni del vas!«

(Po Družini)

govori, to je papežev najljubši svetnik, župnik Jose Gabriel Brochero (1840-1914).« Razložil mi je, da je njegova gorska župnija merila 200 kvadratnih kilometrov. Znan je bil po svojem posebnem značaju. Tu in tam je celo zaklel hudiča, ki je grozil, da bo pogubil kakšnega nespokorjenega farana, ki je umiral. Brochero se je pridušal, si nadel jezdno opremo, vzel Najsvetejše in bolniško olje, si prižgal cigaro in ne glede na vreme in letni čas pognal mulo, tudi po sto kilometrov v gore, da bi spreobrnili in sprevidel umirajočega. Duše vernikov so mu bile vse. Ni čepel v župnijski pisarni, ampak je šel med ljudi. Rad je molil pred križem. Uspehi so bili velikanski. Tisoči, celo tatovi, so se spreobračali. Bog mu je spregledal kletvice in raje uslišal njegove molitve. Zaradi njega je papež Frančišek škofe in duhovnike obvezal, da moramo vonjati po ovcah, torej po ljudeh. Meseca septembra je bil razglašen za blaženega. Svetnik s cigaro v naših stolnicah ali na Brezjah? Bi to šlo?

V DEŽELI OTROK IN MLADIH

Dve uri pred birmo je župnik Jože imel krst. Na prsih mater je kričalo trideset dojenčkov. Samo tedaj? Ne, vsako soboto. Pa kateheza? Če se da, po krstu. Ljudje so tako neuki, da je potrebno dosti časa, dojenčki pa ne morejo čakati, kdaj bosta mama in ata, ki sploh nista poročena, dozorela za dostojno in zrelo versko življenje. Življenje v Argentini in v drugih južnoameriških državah kipi in tudi studenci krstne vode kipijo. Tam obilica življenja poplavlja, mladina pomeni večinski del prebivalstva. Hudomušni so mi dejali: »Tukaj so na delu hormoni, pri vas v Evropi pa bela smrt (upad rojstev).«

Z vso vero, ki sem jo premogel, sem se dotaknil krstnega kamna v cerkvi Marije Pomočnice, kjer je bil krščen papež Frančišek, se pokrižal in tako blagoslovil Slovenijo. Sedaj že pokojni jezuit p. Lojze Kukovica,

NOVICE IZ SLOVENIJE

NA LJUBLJANSKEM GRADU ČEZ MILIJON OBISKOVALCEV

Na ljubljanskem gradu so 28. decembra dobro uro po odprtju pričakali milijontega obiskovalca v letošnjem letu. Bineta Novaka, ki se je s svojima otrokoma sprehodil na Ljubljanski grad, so števeci prihodov zaznali na grajskem vhodu. Novaka in njegova otroka so ob prihodu na Ljubljanski grad pričakale tudi čestitke in pogostitev predstavnikov Gradu.

BOŽIČNO-NOVOLETNA SREČANJA

Člani Potapljaškega društva Krško, njihovi kolegi in prijatelji iz slovenskih ter hrvaških potapljaških društev so pri Kmečkem hramu v Kostanjevici na Krki opravili tradicionalni, 14. božično-novoletni večerni potop. Pod rečno gladino so okrasili novoletno jelko in nadaljevali z družabnim srečanjem. V vodo, ki je imela približno šest stopinj Celzija, se je odpravilo dvanajst potapljačev iz Krškega in drugih slovenskih potapljaških društev ter nekaj njihovih hrvaških kolegov. Skupaj pa se je v Kostanjevici na Krki zbralo približno 80 potapljačev.

Slovenski in hrvaški policisti z mejnih postaj Petišovci in Mursko Središče so se tudi na zadnji dan v letu 2013 srečali na mostu čez Muro in v reko tradicionalno vrgli policijsko kapo. To pot je bila to hrvaška.

DEFLACIJA V DECEMBRU

Cene življenjskih potrebščin so se v Sloveniji decembra znova znižale, in sicer za 0,9 odstotka. To je četrta deflacija letos in tudi najvišja mesečna deflacija v tem letu. Na letni ravni je bila inflacija decembra medtem po podatkih državnega statističnega urada 0,7-odstotna.

Nizka stopnja inflacije v letu 2013 je po oceni Urada RS za makroekonomske analize in razvoj rezultat nadaljnega znižanja gospodarske aktivnosti in poslabšanja razmer na trgu dela. Umirjeno rast cen pričakujejo tudi v letošnjem letu.

PO SVETU

MERKLOVA SI JE ZLOMILA MEDENICO

Nemška kanclerka Angela Merkel si je med dopustovanjem v St. Moritzu, ko je tekla na smučeh, zlomila medenico, zato bo morala počivati najmanj tri tedne. Vladni predstavnik Steffen Seibert je dejal, da ima kanclerka nepopolni zlom levega zadnjega dela medeničnega obroča, dobila pa je tudi nekaj modric in udarnin. 59-letna političarka bo nekaj časa potrebovala tudi bergle, bivanje v bolnišnici pa ne bo potrebno. Zaradi nesreče je za prihodnje tri tedne odpovedala večino svojih službenih obveznosti in potovanj. To pomeni, da ne bo odpotovala v Varšavo, kamor bi morala ob začetku svojega novega mandata, v Berlinu pa ne bo sprejela luksemburškega premierja Xavierja Bettela.

BREZ OVIR

Za državljane Bolgarije in Romunije je prenehala veljati omejitev pravic do svobodnega gibanja delavcev v Evropski uniji. Bolgarija in Romunija sta članici EU-ja postali leta 2007, a sta morali čakati sedem let, da lahko njihovi državljani v celoti izkoristijo enega izmed temeljev evropskega notranjega trga - pravico do svobodnega gibanja delavcev. Zaradi strahu pred navalom delavcev iz obeh držav so nekatere države članice uvedle omejitve na njihovo zaposlovanje. Do 1. januarja so v veljavi ostale le v devetih članicah - v Avstriji, Belgiji, Veliki Britaniji, Franciji, Nemčiji, Luksemburgu, na Malti, Nizozemskem in v Španiji (le za Romune).

LATVIJA VSTOPILA V EVROOBMOČJE

15 let po ustanovitvi skupne valute je z novim letom evro kot osemnajsta članica evroobmočja prevzela tudi Latvija. Javnost je glede prevzema evra sicer zelo skeptična. Prebivalci Latvije, utrujeni od ostrih varčevalnih in reformnih ukrepov v zadnjih letih, novo valuto tako sprejemajo polni nezaupanja. Razlika med močno podporo politične elite prevzemu evra in javnomnenjsko zadržanostjo je v tej pribalstki državi z nekaj manj kot dva milijona prebivalcev zelo velika.

REKORDEN MRAZ V ZDA

Prebivalci severovzhoda ZDA so navajeni na zimo, a tokratni polarni mraz prinaša najnižje temperature v zadnjih 20 letih. V mnogih šolah ni pouka, odpovedanih je bilo 7.300 poletov. Takšne razmere so precej redke, saj se polarni mraz z Arktike običajno ne razširi toliko proti jugu. Polarni mraz naj bi popustil v nekaj dneh, najbolj pa bo zeblo prebivalce zveznih držav Ohio, Južna Dakota in Illinois. V Novi Fundlandiji v Kanadi

PISALI SMO PRED 50 LETI

Samo vztrajnost pomaga! »Pomagati narodu v demokratičen red življenja je za nas prva, če ne edina, pa gotovo najvažnejša točka narodno političnega dela. Vse, kar zmoremo, naj bo usmerjeno v ta namen. Lahko rečemo, da smo slovenski politični emigranti v tem složni, vsi ene misli.« Dr. Miha Krek

SLOVENC V ARGENTINI

Zaključek šolskega tečaja in miklavževanje v Mar del Plati. Dr. Kisovec je v kratkih besedah orisal uspehe in težave naše prosvetne delavnosti. Šolski tečaj je deloma v šali deloma resno primerjal s staro pravljico o siromašnem kmetu, ki je cele dneve v znoj zidal in se trudil, da si postavi malo hišico, toda kar je podnevi sezidal, mu je ponoči vrag podrl. Ta prisposoba velja menda glede večine šolskih tečajev. Rodoljubni in nesebični učitelji žrtvujejo ob sobotah svoj dragoceni čas, se trudijo, da učijo mladino in izpolnjujejo v slovenščini, toda kaj pomaga, ko pa med tednom brezbriznost in nemarnost staršev ter narodna nezavednost družine vse to šolsko delo podereta. Osnovno šolanje, tako je poudarjal, pričinja vendar doma. Prva učitelja sta mati in oče, ki dajeta prvo jezikovno podlago svojemu otroku. Tam pa seveda, kjer so starši že izgubili svoj narodni ponos, ostane tudi ves trud in napor šolskih tečajev zaman. Pri kraju je glede tukajšnjih tečajev izrazil posebno zadovoljstvo nad narodno zavednostjo staršev, ki zares redno pošiljajo svoje otroke v slovensko šolo.

Cerkvena slovesnost v Ramos Mejii. Na praznik svetih treh kraljev je bila v cerkvi Marije Pomočnice v Ramos Mejii lepa slovesnost. Postavitev relikvij sv. Cirila na oltar Marije Pomagaj. G. dir. Orehar je imel govor za to priliko, ko so se Slovenci zbrali okrog svojih duhovnikov. Govoril je o razmerju slovenskega ljudstva do duhovnika.

Osebnostne novice. Poroka: V soboto, 28. decembra, sta se poročila v župni cerkvi v San Justu g. Alojzij Mehle in gdč. Marija Tomažin. Novoporočenca je poročil nevestin brat g. Lovro, letošnji novomašnik. Za priči sta bila nevestin brat Mihael in ga. Anica Lenarčič. Med poročnimi obredi in poročno sv. mašo sta pela dekliški zborček pod vodstvom gdč. učiteljice Angelce Klanšek in otroški zbor in San Justa. Igral je g. Rudi Bras. Novoporočencema želimo vso srečo in obilo božjega blagoslova.

(Svobodna Slovenija, 9. januarja 1964 – št. 2)

je zaradi močnega sneženja več tisoč ljudi ostalo brez električne energije. V Torontu se je živo srebro spustilo do -29 stopinj Celzija, v Quebecu pa kar do -38 stopinj.

SPORNA PRISELJENSKA ZAKONODAJA

Na ulice Tel Aviva se je podalo več tisoč afriških migrantov, ki so pred veleposlaništvu zahodnih držav zahtevali, da se jim prizna status prosilcev za azil. Pohod migrantov, ki so bili večinoma iz Eritreje in Sudana, je usmerjala policija, izgredov pa ni bilo. V skladu s svojo zakonodajo, ki so jo sprejele 10. decembra, lahko izraelske oblasti migrante, ki v državo vstopijo nezakonito, pridržijo do enega leta brez kakršnega koli sodnega postopka. Izrael vztraja, da so migranti pridržani, ker nezakonito prestopijo mejo ter nato nezakonito bivajo in delajo v državi. To je zadnji v nizu ukrepov, s katerimi želi Izrael prekiniti pretok beguncev iz Afrike, ki naj bi predstavljali grožnjo judovski naravi države. Zakon, ki je veljal predtem, je bil še strožji, saj so bili lahko nezakoniti migranti brez sojenja pridržani kar tri leta. Ta zakon je vrhovno sodišče septembra zavrnilo.

RESUMEN DE ESTA EDICION

REVISTA CULTURAL

La Acción Cultural Eslovena (SKA, sus siglas en esloveno) concluyó el año 2013 con la presentación de la revista cultural Entresiglo (Meddobje), a sus fieles lectores. En esta oportunidad, la publicación anual contiene más de 130 páginas con publicaciones seleccionadas desde el interés y la diversidad para todo su público: poesías y prosas (los ganadores del concurso promovido por SKA) en esloveno y castellano. Se puede: conocer más del encuentro en 2009 de la escritora Alejandra Laurencic con el escritor esloveno Borih Pahor; expandir los horizontes con una investigación sobre la identidad eslovena en Nova Gorica; o descubrir a los Compositores con raíces eslovenas en Serbia. El Dr. Andrej Fink brinda un análisis de los 200 años de la invasión de Napoleón a Rusia. Se reedita la tesis de M. Cukjati sobre las reducciones jesuíticas en América del Sur; y se homenajea al jesuita Dr. Vladimir Kos por la misa de perla con dos contribuciones; etc. Aportes valiosos del abanico cultural esloveno. (Pág. 2)

NACIÓ EL REDENTOR

El día de Navidad los eslovenos de San Justo se reunieron temprano en la catedral para asistir a la misa presidida por el delegado pastoral esloveno Dr. Jure Rode. Luego de la misa, en el centro esloveno Naš dom los representantes de las diversas organizaciones que trabajan allí, desearon lo mejor para estas fiestas a los presentes. Sobre el escenario se desarrolló una escena en la que se representó a la Sagrada familia y los pastores que se acercaban al pesebre. Poesías y canciones alusivas acompañaron al pesebre viviente que concluyó con la tradicional Noche de paz, noche de amor... Siguió el desayuno, con la típica "potica" y el café con leche, pese a las altas temperaturas. (Pág. 3)

CAMINO A LA NAVIDAD

Bajo este nombre el coro esloveno de San Martín protagonizó, en la iglesia parroquial San Isidro Labrador en el barrio de Saavedra, un concierto el 1º de diciembre próximo pasado. Fue la segunda vez que se presentaron. Según el cronista, nunca había visto tanto público como en esta ocasión, en las distintas oportunidades en que un coro se presentó en dicha iglesia. Dirigidos por la Prof. Lučka Marinček Kastelic las voces del coro colmaron el espacio y recibieron calurosos aplausos, que obligaron a dos canciones más. (Pág. 3)

GIRA CORAL Y ENCUENTRO

Desde Mendoza nos informan sobre su visita a la provincia de San Luis. El coro mendocino viajó para la vecina provincia del 12 al 14 de octubre de 2013, para participar de la primera edición del Encuentro de Comunidades. Allí se presentaron numerosos grupos folklóricos y el coro se presentó con canciones eslovenas y argentinas en la plaza General Pringles. Por la noche tuvieron un concierto en el Palacio de Gobierno junto con el grupo Coral del Alma, conformado por eslovenos de San Luis. El domingo cantaron en misa y compartieron el día, con los eslovenos residentes, algunos de los cuales son oriundos de Mendoza, y reforzaron los vínculos de amistad. (Pág. 3)

LAS ANÉCDOTAS DEL OBISPO

En este número se transcribe un artículo que salió publicado en el semanario esloveno Družina en el que el obispo Peter Štumpf relata sus vivencias en la Argentina en noviembre pasado. Su objetivo era netamente pastoral: conferir el sacramento de la confirmación a los niños eslovenos. Pero aprovechó la oportunidad para 'conocer' el espíritu del Papa Francisco. Conoció la historia del cura Brochero; tocó la piedra bautismal donde fue bautizado el Papa; se reunió con los sacerdotes eslovenos, muchos de los cuales trabajaron con el Papa; confirmó en su fe a 90 chicos; compartió la mesa de algunas familias eslovenas y cuando tarde a la noche salía de la casa una combi se detuvo y... le pidieron la bendición; etc. (Pág. 4)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Propietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Franci Žnidar / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar in esloveniau@gmail.com

Za Društvo ZS: Franci Žnidar / Urednik: Tone Mizerit Sodelovali so še: Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Urška Makovec, Katica Cukjati, Vladimir Jurij Voršič, Marjana Voršič in Danijel Žagar. Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: Zaradi rastočih stroškov in razumljivih ekonomskih težav, še nismo uspeli določiti naročnine za leto 2014. Kakor hitro se bomo s tiskarno dogovorili o predračunu, in videli po višice poštne, bomo objavili cene posameznih kategorij. Medtem pa prosimo naše zveste naročnike, da plačajo »na račun«, kar bodo potem dopolnili. Možno je tudi plačevanje v obrokih. Hvala za razumevanje! Dolg za letnike v zaostanku se plača po ceni naročnine tekočega leta. Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS. Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

MALI OGLASI

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618
Dis. 2089

de Lucía Bogataj

Monseñor Marcón 3317 B, San Justo
Tel. 4441-1264/1265**GREGOR BATAGELJ, turistični vodnik v Sloveniji.** Slovenski/španski jezik. Mob.: +386-(0)31-567-098. E-naslov: mgbatagelj@gmail.com

ZOOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474.

ADVOKATI

Dobovšek - odvetniki

Somellera 5507 - C1439AAO - Capital Federal - Tel/Fax 54-11-4602-7386
E-mail: estudio@estudiodobovsek.com.ar**Dr. Marjana Poznič** - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik. Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 / 15-4088-5844 - mariana.poznic@gmail.com**Dra. Ana C. Farreras de Kocar** - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y Jueves de 15 a 18 hs. Belgrano 181 - 6º B (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4469-2318 Cel.: 15-6447-9683
e-mail: farrerasanac_te@yahoo.com.ar

GASTRONOMIJA

Apetit od torka do vključno sobote od 19. ure naprej. Praznovanja, obletnice, srečanja. Cene ugodne, pristna domača hrana in kvalitetna postrežba. Rezervacije: 4658 4158. Avellaneda 450, Ramos Mejía, Buenos Aires.

Planika catering - Ani Rode

Slovensko in mednarodno pecivo po naročilu - Tel.: 4655-4422 ali 15-4073-3495

VERA WINES - VINOTEKA

Prodaja domačih in uvoženih vin in penin. Poroke, praznovanja, podjetniška darila. Tel.: 4342-4112; Cel.: 15-3941-0078 - info@verawines.com.ar - Av. de Mayo 769, CABA. Od ponedeljka do petka od 11.30 do 19.30 ure, v sobotah pa od 10-18.ure.

POSREDOVANJA

PATAGONIA Storitve

María Cristina Breznikar Rant s.p. Vaš kontakt v Sloveniji. Osebna potovanja. Vzpostavimo stik med sorodniki. Pokojninski postopki, najemnine in več drugih storitev. E-mail: patagonia.storitve@yahoo.com

VALUTNI TEČAJ
V SLOVENJI
7. januarja 2014

1 EVRO	1,36 US dolar
1 EVRO	1,46 KAD dolar
1 EVRO	9,11 ARG peso

DAROVALI
SO**V dobrodelni sklad ZSMŽ na Pristavi** so namesto cvetja na grob ge. Veri Zurc roj. Kokalj darovali: N.N. \$ 100,- in Društvo Slovenska Pristava \$ 500,-. **Bog povrni!**DARUJTE
V
TISKOVNI
SKLAD!

SLOVENCİ IN ŠPORT

NA DAKARJU DVA

Na Dakarju sta letos dva motorista iz Slovenije. Dolgoletnemu tekmovalcu, puščavskemu lisjaku Miranu Stanovniku (letos s številko 34), se je letos pridružil dvaintridesletni Simon Marčič (s številko 176). Z motorji je začel v srednji šoli, najprej z mopedom, potem s 125 kub.

cm., sledila pa so tekmovanja po Sloveniji in Evropi. Na slovenski lestvici je trenutno na drugem mestu v enduro in cross country.

Po prvih dveh etapah sta na splošni lestvici tako Stanovnik kot Marčič nekje v sredini, saj je prvi na 71., drugi pa na 68. mestu.

MED DESETIMI - TRETJA

Nemška biatlonca Laura Dahlmeier in Florian Graf sta zmagovalca ekshibicijske ekipne tekme v areni AufSchalke v Gelsenkirchnu z nagradnim skladom 156.000 evrov. Drugo mesto sta pred 40.000 gledalci osvojila Ukrajinka Olena Pidrušna in Andrej Derižemlja, tretja pa sta bila Slovenca Teja Gregorin in Jakov Fak. Nastopilo je deset povabljenih ekip.

TUDI PREVCU DRUGO MESTO

Švicar Simon Ammann je zmagovalac uvodne tekme 62. noveletne turneje smučarskih skakalcev v Oberstdorfu. Ammann je za štiri točke premagal Norvežana Andersa Bardala, za prve stopničke Slovenca na tekmi v Obrstodorfu po letu 1961 pa je poskrbel Peter Prevc, ki si je razdelil tretje mesto z Avstrijcem Thomasom Diethartom.

Na 42. noveletni turneji smučarskih skakalcev v Bischofshofnu pa je Peter Prevc tudi končal na drugem mestu, ko je zaostal za 1,7 točke za Thomasom Diethartom.

PRESELITEV V MOSKVO

Slovenski hokejski reprezentant Jan Muršak, edini Slovenec v ruski hokejski ligi KHL, bo v novem letu zaigral za moštvo iz ruske prestolnice CSKA Moskva, kamor se je preselil iz moštva Amur Habarovsk. Muršak se je lani maja iz severnoameriškega moštva Grand Rapids Griffins, podružnice elitnega kluba Detroit Red Wings, preselil k ruskemu Amurju, kjer naj bi ostal vsaj dve sezoni. Vendar pa je Amur zašel v finančne težave ter se odločil za prodajo najboljših igralcev.

Elektrika
v Slovenski hiši

V energetske krizi, ki je zadnje tedne izbruhnila v Buenos Airesu, je bila grobo prizadeta tudi Slovenska hiša. Od svetega večera, 24. decembra, do četrtega, 2. januarja, smo bili brez luči in seveda tudi brez telefona. Trenutno imamo tok, a podjetje je opozorilo, da je rešitev »začasna«.

Osebe v pisarnah in uredništvih stori vse, kar je v njihovi moči, da prebrede ta položaj. Neizbežne pa so nevarne posledice za rojake in stranke. Ob tem računamo na razumevanje in solidarnost skupnosti.

Uradne ure za stranke
v Slovenski hiši
(atención al público)

V pisarnah v Slovenski hiši (Zedinjena Slovenija, Dušnopastirska pisarna, Svobodna Slovenija) bomo v poletnih mesecih na razpolago rojakom:

ponedeljek, sredo in petek, od 12. do 18. ure.

Hvala za razumevanje!

Nagradi, vrata v svet

Med 12 zmagovalnimi idejami, ki so jih v okviru Evropskega kulturnega foruma v Bruslju izbrali kot najboljše inovacije na področju informacijske in komunikacijske tehnologije za spodbujanje kulture, sta tudi dve slovenski - StoryGuides - Evropa skozi legende in Yugo.

Nagrade @diversity, za katere se je potegovalo več kot 250 idej, so podelili v štirih kategorijah - kulturno ustvarjanje, dostop do kulture, mlada kultura in širjenje kulture. V zadnjo sodita tudi nagradi slovenski ideji, sicer pa so šle tri nagrade v Veliko Britanijo, dve v Nemčijo, po eno so prejeli Nizozemci, Španci, Grki, Italijani in Francozi.

Nagrada je individualno strokovno usposabljanje na področju razvijanja poslovnih načrtov, pravnih vprašanj, pridobivanja sredstev, trženja in mreženja. Njen namen pa je pridobiti sredstva in stranke za nagrajeno zamisel in jo tako preoblikovati v trajnostni projekt, izdelek ali storitev, torej z njo prodreti na trgu.

Obe slovenski ideji temeljita na konceptu upora proti bombardiranju z množico informacij vselej in povsod ter iskanju odgovora na vprašanje, kako se prebiti skozi poplavo odvečnih podatkov do tistega, ki ga res želimo, ter kako pri tem čim bolj izkoristiti tehnološki napredek.

Avtorji StoryGuides - Evropa skozi legende so Matjaž Kotnik, Mitja Čander in Uroš Ahačič, ki so nadgradili idejo, uporabljeno v okviru Evropske prestolnice kulture na primeru Maribora, prek legende otrokom približati zgodovino

mesta. Zgodovina je torej podlaga za zgodbo, ki ni le otrokom, marveč tudi odraslim zanimivejša od suhoparnih letnic in drugih podatkov. Najprej so skozi legendo predstavili Maribor, zdaj je na vrsti španska Ronda, med drugim znana po bikoborbah. Naslednji bo morda ravno Bruselj.

Matjaž Kotnik razume nagrado kot priznanje, ki odpira vrata. To ni finančna nagrada, temveč nagrada, ki omogoča pomoč evropskih strokovnjakov, ki se ukvarjajo z aplikacijami, kulturo in poslom ter nudijo pomoč pri prodiranju na trgu in mreženju, meni. Glede na to, da so prijave deževale iz vseh članic EU-ja in je med temi večina večja od Slovenije, sta po Kotnikovem mnenju, dve od dvanajstih nagrad veliko priznanje slovenski ustvarjalnosti.

Aplikacijo Yugo so ustvarili Zarja Vintar, Ljupčo Todorovski, Vlatka Ljubanovič, Jana Jazbec, Aleksander Srđić in Sara Grabnar. »Na primer danes zvečer sem v Bruslju in aplikacija se je do zdaj naučila, kateri filmi me zanimajo, pozna moj urnik za danes in zame bo izbrala primeren film,« je njeno uporabnost ponazoril Todorovski. Po besedah avtorjev je prednost aplikacije, da ne gre za portal, na katerem gledaš in filtriraš dogodke, ampak izberemo in predlagamo en sam dogodek. Izbor ni naključen, temveč prilagojen uporabnikom. Po besedah Vintarjeve sta pri projektu dva tehnična izziva - kako narediti bazo dogodkov, ki mora biti globalna in opremljena z vsemi metapodatki, ter kako narediti ustrezen profil uporabnikov.

Narodna galerija v 2014

V Narodni galeriji kljub prenovi Narodnega doma, ki bo potekala še do konca leta 2015, ne bodo držali križem rok. Dve večji razstavi, spomladansko in jesensko, bodo postavili v razstavišču.

Spomladi bodo predstavili izbrane umetnine iz vladne umetnostne zbirke, za katero je Narodna galerija leta 1986 prevzela skrb od tedanjega izvršnega sveta. Umetnine iz zbirke, ki šteje več kot 1.300 del, sicer krasijo protokolarne objekte, ministrstva in vladne urade ter urad predsednika republike, nekaj pa jih je vključenih v stalno zbirko Narodne galerije. Med njimi je okoli 1.100 slik različnih avtorjev, predvsem iz 19. in 20. stoletja.

Z izborom del želijo po besedah direktorice galerije Barbare Jaki prikazati prerez skozi to obsežno zbirko, ki je izjemno bogata in raznolika v ikonografiji in namembnosti. Kot je še povedala, zbirka še nikoli ni bila na ogled javnosti razen posameznih del ob priložnostnih razstavah. Jedro zbirke je oblikoval ban Marko Natlačen leta 1938, ko so predstavili pridobljene umetnine v banovinski palači, in nekatere so še vedno opremljene z etiketami iz tedanjega popisa. Mogoče pa je tudi, da je zbirka začela nastajati že pred prvo svetovno vojno, ko sta deželna vlada in deželni zbor odkupovala umetnine za javne zbirke. Pregled gradiva bo po besedah Jakijeve to tezo potrdil ali ovrgel.

Jeseni pa bodo v vhodni avli na ogled postavili razstavo kiparskih del iz vladne umetnostne zbirke. Predstavljen bo izbor od 50 do 60 del različnih avtorjev. Zastopani bodo Ivan Zajec, Ivan Napotnik, Janez Boljka, Aladar Zahariaš, Jakob Savinšek, Jožef Pohlen, Zdenko Kalin, Boris Kalin, Karel Putrih in drugi.

OBVESTILA

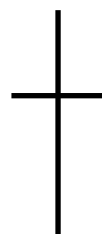
Nova diplomanta

V četrtek, 12. decembra, je na Universidad Tecnológica Nacional, Regional Buenos Aires končal študije **Daniel Jerman** in postal »ingeniero en sistemas de informática«.V četrtek, 19. decembra, je na Universidad Nacional de La Matanza dokončal študije **Martin Pustavrh** in postal »ingeniero electrónico«.**Čestitamo in želimo obilo uspehov!**

Poroka

V nedeljo, 22. decembra, sta se v cerkvi Nuestra Señora de Fatima v Lomas del Mirador poročila **Erika Marija Malovrh** in **Andrej Lazar**. Za priči sta bila Albert Malovrh in Valerija Lazar roj. Uštar. **Čestitamo in želimo obilo sreče!**

Po dolgem trpljenju je na Marijin praznik, 8. decembra 2013, odšla k Bogu po zasluženem plačilo gospa

Rezi Marinšek

bivša predsednica in dolgoletna tajnica naše Zveze. Naj počiva v miru! Priporočamo jo v molitev.

ZSMŽ San Martin